№ 133. Środa 11. Czerwca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesiecznie 1 zl. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesiecznie 1zl. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać następujące pismo odręczne:

Kochany hrabio Forgach. Z wielką radością z Twego sprawozdania przekonałem się, że gdy w miesiącu lutym b. r. wylew wody strasznem nieszczęściem dotknął Moje królestwo Węgierskie, nad którem wielce z tej przyczyny ubolewam, nie brakło dowodów szlachetnego poświęcenia w wspieraniu nieszczęśliwych i zubożałych i w ratowaniu życia ludzkiego.

Te dowody prawdziwej miłości bliźniego wzruszają serce Moje; i w uznaniu przeto tych czynów, zasłużonego działania, i poświęcającego się współczucia, postanowiłem rozdać dekoracye. (Następuje wyszczególnienie nazwisk, godności, i rodzajów nadanego orderu).

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 31. maja b. r. raczył najmiłościwiej barona *Koller* podsekretarza stanu w ministeryum domu cesarskiego i spraw zagranicznych przenieść na jego prośbę na stały stan spoczynku, i przy tej sposobności wyrazić mu najłaskawiej zupełne uznanie z jego długoletnich wiernych i gorliwych usług.

Jednocześnie Jego ces. Mość raczył opróżnioną posadę podsekretarza stanu w ministeryum ces. domu i spraw zagranicznych poruczyć najmiłościwiej *Ottonowi Rivalier* baronowi *Meysenbug*, dotychczasowemu tajnemu radcy, radcy dworu, i radcy ministeryalnemu.

Przegląd polityczny.

Lwów, 11. czerwca. Dwa dni świąt przerwały słaby już od dawna bieg wypadków politycznych, i pozbawiły nas wszelkich doniesień tak w sprawach krajowych jak i zagranicznych. Posiedzenia obu izb rady państwa odroczone na czas dłuższy; wielka kwestya podwyższenia podatków odłożona w izbie poselskiej aż do chwili ustanowienia budżetu wydatków, poczem kwestya ta samem parciem rzeczy pod rozbiór i decyzyę przyjdzie. Traktat handlowy prusko-francuski zajmuje ciągle publicystykę wiedeńską i zaprzeczyć nie można, ze utrudnia zbliżenie się Austryi do związku celnego, konwencyą z r. 1853 przygotowane. Jeden z dzienników wiedeńskich *Presse* dowodzi w obszernym artykule potrzebę zlania się Austryi z państwami niemieckiemi pod względem celnym, w którym to razie głos Austryi w kwestyi przyjęcia lub odrzucenia stypulacyi, między Prusami a Austryą zawartych, stanowczą miałby przewagę. Nie wdając się w ocenienie podobnego kroku ze stanowiska czysto politycznego, wątpić wszelako można, czyliby stan industryi w Austryi zniósł bez wielkiego wstrząśnienia tak stanowcze przejście z dotychczasowego systemu celnego.

Elektor heski zatwierdzić już miał listę ministrów w duchu konstytucyi z roku 1831, tak iż przywrócenie jej żadnej nie ulega wątpliwości. Ustały więc wszelkie powody do interwencyi pruskiej i sprawa ta jako ostatecznie załatwiona uważaną być może. Wieści o bliskiem uznaniu Królestwa włoskiego przez Prusy nie ustają i coraz częściej w dziennikach niemieckich napotykać je można.

Cesarz Francuzów postępuje zwolna i rozważnie lecz niezachwianym krokiem w zmianie dotychczasowego systemu handlowego francuzkiego, protekcyjno zakazowego, na system wolnego handlu i zamiany. Traktaty handlowe z Anglią i Belgią, które tak głośne wywołały zale przemysłowców francuzkich w rozprawach ciała prawodawczego, były tylko wstępem do dalszego rozwoju idei cesarskiej. Teraz rząd zamierza reformę praw nawigacyjnych francuzkich, opartych także na systemie faworyzowania bandery krajowej naprzeciw wszelkiej konkurencyi zagranicznej. W celu reformy zwołano nadzwyczajne posiedzenie rady handlowej paryzkiej, z dobraniem reprezentantów miast portowych i industryj, w wyprawach morskich głównie interesowanych. Po wyjaśnieniu na tej drodze ważnej tej kwestyi we wszystkich kierunkach nastąpią zapewnie ważne zmiany w tej gałęzi prawodawstwa francuzkiego. Przyznać potrzeba, iż rząd cesarski zrealizował reformy, które za rządów domu orleańskiego rozbiły się o niezachwiany opór przemysłowców francuzkich, w owych czasach w izbie deputowanych przeważny wpływ mających.

W Belgii zawiązało się towarzystwo mające na celu przeprowadzenie zmniejszenia wydatków na wojsko, zburzenie wszelkich warowni w miastach handlowych, zniesienie konkurencyi i poboru rekrutów, kwaterunków i t. p. Powodem do tego stowarzyszenia był stopniowy wzrost wydatków budżetu belgijskiego, który z 20 pierwiastkowych milionów do 50 milionów franków zwiększony został.

Francya i Rosya zamierzają wspólnym kosztem postarać się o naprawę kopuły nad grobem zbawiciela w Jerozolimie. Sułtan turecki zgadza się na to, żąda wszelako, ażeby Porta w $^1/_3$ części do wydatków przyczynić się mogła w imieniu poddanych swych chrześciańskich, na co mocarstwa powyższe zezwolić nie chcą.

Sprawy krajowe.

Protokół 18go posiedzenia rady miasta Lwowa odbytego na dniu 8go maja 1862 r. (Ciąg dalszy). — Przezydujący pan burmistrz miasta.

Po zamkniętej dyskusyi zapytał p. prezydujący obecnego na posiedzeniu radcy magistratu i referenta w sprawach wojskowości p. Kuryłowicza, czyli możebnem jest wprowadzenie dokładniejszej kontroli przy asenterunkach, tak, by i izraelici rekrutów w stosunku do ludności swego wyznania dostarczali? na co tenże odpowiedział, że listy asenterunkowe były układane jak najdokładniej na podstawie metryk kahału poprawianych w ciągu roku przez urząd konskrypcyjny, lecz pomimo to niestosowność wytknięta wypadła, bowiem już patentem rekrutacyjnym starozakonni większe uwzględnienie otrzymali, mianowicie że wcześnie zazwyczaj żeniący się do poźniejszych klas policzani bywają. Pan prezydujący podał tedy wniosek przeciwny przez p. Lundy zformułowany względem zaprowadzenia dokładniejszej kontroli przy wspólnym odstawieniu pod głosowanie. Ten wniosek upadł. Potem na podany pod głosowanie wniosek sekcyi IV. na wstępie przytoczony, uchwaliło zgromadzenie znaczną większością głosów zanieść prośbę do wys. ministeryum o rozdział kontyngensu na chrześcian i starozakonnych wedle ludności tutejszej.

Również przyjęto dalsze wnioski sekcyi IV.:

2. by polecić magistratowi wcześniejsze na przyszłość obwieszczenie nastąpić mającego poboru nie tylko przez plakaty ale i przez obchodzenie po domach, w których powołani do służby wojskowej mieszkają;

3. by wyciąg patentu rekrutacyjnego, zawierający warunki uwolnienia, powody, sposób i czas reklamacyi i t. p. zrozumiale przez sekcyę IV. w porozumieniu z sekcyą V. ułożony wydrukować, i te egzemplarze cechmistrzom i przełożonym wszystkich stowarzyszeń udzielić celem rozpowszechnienia wiadomości o prawie rekrutacyjnym;

4. czas do wniesienia reklamacyi na przyszłość przynajmniej na dni 14 ustanowić, niemniej bióro konskrypcyjne zobowiązać, by reklamacye od biednej młodzieży ustnie wniesione spisywało i należycie przedkładało; nakoniec

5. zalecić magistratowi ścisłe wypełnienie przepisu §. 6 patentu rekrutacyjnego.

Następujący przedmiot porządku dziennego o udzielenie subwencyi dla tutejszego szpitaliku małych dzieci przedłożył w nieobecności sprawozdawcy radnego pana Orzechowicza sam pan prezydujący.

Nr. mag. 5126 rad. 187. W tutejszem mieście założonym jest od dobroczynnych osób szpitalik dla małych dzieci tutejszych ubogich mieszkańców, zostający pod protektoratem księżnej Sapieżyny, któren miasto od kilku lat datkiem w gotowiznie 500 złr. m. k. czyli 525 zł. w. a. wspierało. Na wniesioną prośbę dyrekcyi

tego szpitaliku wnosi magistrat, by wzmiankowana subwencyę i na ten rok wypłacić. Sekcya I. rady miejskiej zgadza się w zasadzie z udzieleniem subwencyi, sądzi jednak, by udzielić datek 400 zlr. zmniejszony z tego powodu, ponieważ liczba dzieci leczonych w szpitalu była mniejszą, oraz proponuje, by wezwać dyrekcyę szpitaliku, ażeby na przyszłość specyalne wykazy dzieci do gminy miasta Lwowa przynależnych prowadziła. Radny pan Piątkowski zabrawszy głos popierał wniosek sekcyi wyjaśniając, że sekcya dla tego wykazy dzieci przez landwójta i proboszcza sprawdzane żąda, bo jest mniemanie, że większa ilość dzieci tam przyjmowanych nie do Lwowa należy. — Radny p. Gnoiński wykazał, że prowadzenie żądanych wykazów jest niemożliwem, bowiem szpitalik jest jak wiadomo powierzony opiece zgromadzeniu zakonnemu sióstr opatrzności, które są niebiegłemi w prowadzeniu urzędowych spisów i wniósł poprawkę, by zamiast żądania wykazów, wysadzić z rady kontrolę, która dla dyrekcyi szpitaliku będzie nader pożądaną, na co radny p. Piątkowski zabrawszy powtórnie głos oświadczył, że już z grona sekcyi I. jest komitet dla spraw szpitaliku wysadzony, do czego radny p. Gnoiński przydał uwagę, by dyrekcyę szpitaliku o wysadzeniu tego komitetu pisemnie zawiadomić. Radny p. Nowiński zabrawszy głos wyjaśnił jako lekarz tego szpitaliku, że w niem tylko dzieci ubogich z miasta tutejszego przynoszone przyjmowane bywają, a z pozamiasta przypadkowo dwoje na przeciąg lat sześć umieszczonemi były.

Pan prezydujący poddał tedy pod głosowanie: poprzód w zasadzie, czy dać zasiłek dla szpitaliku? Na co zgromadzenie jednomyślnie się zgodziło; potem czy w kwocie przez magistrat wniesionej 500 złr. m. k.? — Zgromadzenie uchwaliło większością głosów dać zasiłek w kwocie 500 złr. m. k. i przyjęło wniosek p. Gnoińskiego.

(Dokończenie nastąpi.)

Wiedeń, 9. czerwca. (Rozpłodek jedwabników.) Ponieważ choroba jedwabników w południowych okolicach monarchyi dotąd nie ustała, ważną jest rzeczą wiedzieć, zkąd można dostać jaj zupełnie zdrowych. C. k. ministeryum handlu i przemysłu otrzymało za pośrednictwem pana Ferdynanda Haas konzula w Ruscuku znaczną ilość jaj jedwabników z Bulgaryi tego gatunku, który jak twierdzi poseł, może przyczynić się do uszlachetnienia chowu jedwabników u nas. Te jaja, których w Bulgaryi w znacznej ilości nabyć można, i które powszechnie kupcy francuscy zakupują, posłało c. k. ministeryum handlu i przemysłu sekcyom jedwabniczym kilku stowarzyszeń rolniczych, zakładom naukowym, i kilku osobom prywatnym znanym z zamiłowania w jedwabnictwie, a jak się próby powiodą, będzie w swoim czasie do wiadomości podane.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 5. czerwca.) Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych dep. Kuranda złożył petycyę stowarzyszenia dziennikarzy o ułaskawienie osób skazannch za przewinienia prasowe polityczne; petycyę tę jako naglącą odesłano do wydziału petycyjnego.

Następnie izba przystąpiła do rozbioru budżetu ministeryum stanu, dział oświecenia publicznego. Po referencie dep. Brinz, zabrał głos dep. Czupr, żaląc się nad stagnacyą w rzeczach oświecenia publicznego i żądając równouprawnienia języków na polu naukowem. Dep. Herbst oświadcza się przeciwko systemowi nauczania w ostatnich dziesięciu latach, mianowicie co do studyj prawniczych. Wolność akademicka w różnych swych kierunkach, pod względem wolności uczenia się i nauczania jak i pod względem autonomii władz akademickich za przeszłego ministeryum oświecenia ciągle naruszaną bywała.

Jego Exc. p. minister stanu oddaje sprawiedliwość działaniu swego poprzednika a obecnie przeciwnika politycznego, hr. Lwa Thuna. To co zaniedbane zostało, będzie ulepszonem. Przesadzone żądania równouprawnienia naukowego osądzone zostały przez ludność samą. Projekt zaprowadzenia rady naukowej nie został zaniedbany. Dep. Brinz mówi przeciwko postępowaniu byłego ministeryum oświecenia publicznego. Co zaś dotycze równouprawnienia językowego przez dep. Czupra żądanego, zważyć potrzeba, iż zawczesne użycie języka jakiego do katedry nauczycielskiej byłoby szkodliwe.

W specyalnej debacie przyjęto wnioski wydziału co do rubryki I. Zarząd centralny *a)* ministeryum i ogólne koszta zarządu. Co do rubryki „Radcy szkolni" zabrał głos dep. Czupr; wnosząc ażeby wezwano rząd do złączenia posad radców szkolnych z posadami referentów szkolnych w urzędach krajowych, w którym to razie suma, na radców szkolnych w budżecie zamieszczoną wykreślonaby była. Wniosek ten wszakże nie znalazł dostatecznego poparcia.

Następnie posiedzenie na wniosek dep. Tomana zamknięte i do poniedziałku 16. czerwca odroczone zostało; z tym dodatkiem, iż na porządku dziennym zamieszczony będzie budżet ministeryum wojny, gdyż JEx. p. minister wojny do kąpiel wyjeżdżać zamyśla.

(Sądy górnicze w Siedmiogrodzie.) Zmiany, które w skutek najwyższego dyplomu z 20. października 1860 w Wielk. księstwie Siedmiogrodzkiem nastąpiły, dotknęły także sądy tamtejsze. Po zniesieniu sądu obwodowego w Karlsburgu, który stanowił także jurysdykcyę górniczą dla całego Siedmiogrodu, nastąpiło zawieszenie spraw górniczych, tem szkodliwsze, ile że tamowało czynności starostwa górniczego w Zalathnie. Zaradzono juz temu, albowiem najwyższem postanowieniem z 16. maja b. r. Jego ces. Mość na wniosek ministeryum handlu i na przedłożenie król. siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej dozwolić raczył, jurysdykcye górniczą i prowadzenie ksiąg górniczych dla Siedmiogrodu poruczyć starostwu górniczemu w Zalathnie, które jako prowincyalny sąd górniczy składać się będzie z starosty górniczego i kilku członków z pomiędzy przedsiębierców górniczych narodowości węgierskiej, szeklerskiej, saskiej i rumuńskiej. Do pomocy sądu górniczego i dla ułatwienia stron w Szekely-Udrarhely i w Abrudbanya będą urzędować expozytury starostwa górniczego. Dla zabezpieczenia niepodległości sądownictwa, sprawy sądowe muszą być od spraw administracyjnych oddzielone, i kolegialnie według istniejących norm traktowane, a następnie do dalszej instancyi, królewskiej tabuli sadowej i królewskiemu gubernium w Klausenburgu przekazane.

Hiszpania.

Madryt, 31. maja. (Sprawa mexykańska.) *Pays* podaje osnowę odezwy, którą przed kilką dniami jenerał Serrano przesłał do ministra spraw zagranicznych pana Cypriano del Maso. Jenerał Serrano przekonany jest, że odwrót wojsk hiszpańskich z Mexyku, to utrata wpływu Hiszpanii w Ameryce, w obec wypadków zagrażających Kubie, i w obec olbrzymiego wzrostu pancernej marynarki w Ameryce północnej wielce szkodliwa. Jenerał Serrano gani jenerała Prim i obwinia go, że naruszył traktat londyński, przystępując do konwencyi w Soledad zawartej, i trzymając się polityki dogodnej dla Juareza. Dn. 29. maja umarł w Madrycie książę San Miguel, jenerał armii i dowódzca korpusu hellebardów.

Francya.

Paryż, 6. czerwca. (Doniesienia dworu.) Marszałek Canrobert wyjedzie dn. 6. czerwca z Paryża, udając się do obozu pod Chalons. — Cesarz i Cesarzowa jadą dn. 5go do Auvergnii. Zwiedzą Clermont, Nevers i Bourges, 8go bieżącego miesiąca staną w Vichy, gdzie Cesarz 25 dni zabawić postanowił. Cesarz udać się ma przez ten czas do Londynu, do Vichy nie pojedzie. — Książę Napoleon przybył 5 czerwca do Paryża i miał zaraz po południu długą konferencyę z Cesarzem. W Marsylii widział się z margrabią de Lavalette, który właśnie do Rzymu popłynąć miał. Hr. Montebello 7. b. m. udać się ma do Rzymu.

(Wypadki w Mexyku.) *Monitor* z dn. 5. czerwca skreślił obraz operacyi wojennych francuskich w Mexyku i dodaje przytem, iż powodem do rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich przez jenerała Lorencez był list przez jenerała Saragossę do niego pisany, w którym to liście objęte było wezwanie, ażeby jenerał Lorencez cofnął wojska do obrony chorych francuskich w Orizabie zostawione. Przy zdobyciu gór Cimbres Francuzi stracili 4 ludzi zabitych i 28 rannych.

(Posiedzenie senatu.) Na posiedzeniu z dn. 4. czerwca senat zajmował się różnemi petycyami. Między innemi jenerał Rybiński żądał w wniesionej petycyi podwyższenia subsydyj Polakom od 1831 r. przyznanych. Dawniej wydawano w tym celu około jednego miliona; w r. 1859 przyznano tylko 526.000 franków, a na rok przeszły wsparcie zredukowane zostało do 470.000 franków. Składający petycyę obawia się, iż suma ta na nowo zredukowana będzie, prosi zatem, ażeby w tej samej cyfrze jak w r. 1859 utrzymana była. Emigranci polscy starają się coraz bardziej, mając po części liczne familie i muszą walczyć z drogością pierwszych potrzeb do życia. Referent, baron Ladoucette, wyraża sympatyę swoją dla Polski, wspomina jednak zarazem o tem, co Francya już dla Polaków uczyniła. Z uwagi, że wielu podeszłych wojskowych i urzędników własnego kraju dla szczupłości funduszu nader tylko skąpe wsparcie i pensyje otrzymać mogą, referent wnosi pomimo całego współczucia dla emigracyi polskiej przejście do porządku dziennego, które też przyjęte zostało.

(Wiadomości bieżące.) Dnia 2. czerwca złożone zostały Kortezom w Madrycie wszelkie dokumenta odnoszące się do wyprawy mexykańskiej. Pierwej jeszcze prezes rady ministrów miał długą konferencyę z p. Mon, posłem hiszpańskim w Paryżu i zarazem prezesem Kortezów. Depesza w Hiszpanii nadeszła donosi, że jenerał Prim dn. 20. maja odpłynął z Hawanny do Anglii, zkąd do Hiszpanii udać się ma.

Włosi w Paryżu bawiący chcieli dn. 6. czerwca jako w rocznicę śmierci Cavoura odprawić żałobne nabożeństwo w kościele Ś. Magdaleny. Arcybiskup temu jednak przeszkodził.

Kolońska gazeta zapewnia, że Cesarz oświadczyć kazał przez ministrów komisyi budżetowej, iż w żadnym razie nie zezwoli na redukcyę armii poniżej 400.000 ludzi, jak tego komisya żądała.

(Sprawa wolnych mularzy.) Dziennik *Union* donosi, że odbyło się niedawno ogólne zgromadzenie lóż dissydenckich pod prezydencyą wielkiego mistrza, p. Viennet. Przypuszczono do niej kilku członków wielkiego orientu i zgromadzenie składało się z przeszło 1000 osób. Odczytano broszurę wydaną przez p. Viennet w odpowiedzi na żądanie marszałka Magnan; z uśmiechem ukontentowania słyszano te ustępy, w których p. Viennet dowodzi zupełną niewiadomość marszałka w rzeczach masońskich, i w których mówi o przyjęciu jego do zgromadzenia wolnych mularzy. Dla nabycia kwalifikacyi na wielkiego mistrza, marszałek przeszedł w jednym dniu 33 stopni wolno mularstwa. Jeden z obecnych członków wielkiego Orientu zaprotestował w imieniu niezmiernej większości

swych braci, przeciwko samowolnemu rozporządzeniu wielkiego mistrza, które wydane zostało bez poprzedniej narady z członkami wielkiego Orientu. Po krótkiej przemowie przełożonego Misraimu, członkowie zgromadzenia postanowili obstawać przy swej niepodległości.

(Nowy aparat ogrzewania.) Piszą z Tulonu, że doświadczenia z nowym aparatem do ogrzewania, które admirał Bonet robił na fregacie parowej „Gloire" nader pomyślnie wypadły. W rezultacie pokazała się wielka oszczędność paliwa, tak iż statki parowe będą teraz mogły przedsiębrać długie podróże, bez zatrzymywania się na stacyach pośrednich dla zabrania węgli.

Telegram madrycki z d. 2. b. m. zwraca uwagę na artykuł półurzędowego dziennika *Diario espanol*, w którym przyczyna niezgody między sprzymierzonemi w Meksyku przypisaną jest redakcyi traktatu londyńskiego. Zarazem jednak gani artykuł konwencyę w Soledad i osobiste pretensye jen. Prim. Telegram dodaje, że artykuł ten wielkie w Madrycie zrobił wrażenie.

(Rada handlowa. — Ciało prawodawcze.) Dnia 2go czerwca, jak *Monitor* urzędownie donosi, zebrała się rada handlowa i rolnicza w pałacu rady stanu dla rozpoczęcia obrad w przedmiotach marynarki handlowej. Na pierwszem posiedzeniu ustanowiono regulamin obrad i wysłuchano reprezentantów izby handlowej w Nantes.

Ciało prawodawcze przyjęło wczoraj projekt do prawa zmieniający art. 74, 75 i 90, (odnoszące się do ajentów wexlowych) kodexu handlowego. Przyjęcie nastąpiło prawie jednomyślnie 230 głosami przeciw 4 pomimo opozycyi dep. Darimon, który projekt do prawa ostrej poddał krytyce. Następnie izba naradzała się w tajnym komitecie nad projektem do prawa o spółkach z ograniczona odpowiedzialnością.

(Tuaregi.) *Monitor* z dnia 1. czerwca donosi, że Twaregi przedstawieni byli Cesarzowi. Na zapytanie Cesarza, co ich najbardziej we Francyi uderzyło, odpowiedział Szeik Si-Otman. „Potrzebaby nam lat całych do opowiadania tego, cośmy w kilku dniach przeżyli; jesteśmy ptakami pustyń, których gościnność Francyi i Cesarza obłaskawiły." Cesarz kazał obdarzyć ich rewolwerem dla każdego.

Progrès de Lyon skreśla smutny obraz nędzy, w jakiej się przemysł fabryczny w Lugdunie ciągle znajduje.

(Doniesienia dworu. — Wiadomości bieżące.) Dwór wkrótce wyjechać ma do Fontainebleau, ztamtąd Cesarz uda się na krótki czas do środkowej Francyi, zwiedzi Clermont, Riom, Ferrand, Nevers i Bourges, i znów wróci do Fontainebleau, a po krótkim tam pobycie do Vichy udać się ma.

Listy z Alexandryi donoszą, że rząd tamtejszy zmobilizował 10 batalionów dla użycia ich przeciwko Królowi Teodorowi, który zgromadził koło siebie pokolenia Egiptowi niechętne dla zdobycia Sennuaru. Mówią, że Anglicy potajemnie Króla Teodora wspierają.

Mówiono wiele w Paryżu o ustąpieniu hr. Kisielewa, którego miejsce baron Budberg zająć miał. Wszakże dotąd jeszcze nic nie jest zdecydowane. Tyle tylko jest pewnem, że hr. Kisielew prosił o dymisyę z powodu podeszłego wieku swego i słabości zdrowia, dotąd jednak odpowiedź z Petersburga nie nadeszła. Zdaje się wszelako, że zajdą różne zmiany w dyplomacyi rosyjskiej. P. Oubrit będący dotąd pierwszym radcą ambasady w Paryżu ma zostać posłem w Madrycie lub Stambule. Obecność w Paryżu barona Budberga zrodziła wieść o następstwie jego na miejsce p. Kisielewa, znakomici jednak Rosyanie w Paryżu bawiący wątpią, ażeby to istotnie nastąpiło.

Szwajcarya.

Berna, 30. maja. (Komisya graniczna.) *Bund* donosi, że rada związkowa zajęła się sporami granicznemi na granicy Veltlińskiej (wiadomo, że istniały jeszcze za panowania austryackiego) i dla załatwienia ich zażądała od rządu włoskiego konferencyi i zamianowania komisarzy.

Włochy.

(Zjazd biskupów.) Do Rzymu przybyło dotąd 54 biskupów francuskich, a zatem $^2/_3$ części całego episkopatu francuskiego.

Biskup Giovanni Balma przybył do Rzymu w pierwszych dniach czerwca i przywiózł Ojcu św. rezultat Świętopietrza w różnych częściach Włoch. Trzy skrzyneczki napełnione kosztownościami i 12.400 skudów były owocem ogólnej składki.

Telegram marsylijski z dn. 31. maja donosi z Rzymu: Pełniący obowiązki posła francuskiego książę Belluno przyjmował w dworcu drogi żelaznej kardynałów Morlota i Mathieu. W Rzymie było zebranych 300 prałatów i do 2000 księży. Mówią, że municypalność rzymska udzieli wszystkim biskupom rangę szlachty rzymskiej. Biskupi podpiszą adres oświadczający sią za świecką władzą Papieża. Kardynał angielski i biskup jeden francuski mają sobie zleconą redakcyę adresu.

(Ruchy powstania.) Dzienniki neapolitańskie podają następujące wiadomości o ruchach powstańców. Pod Ariano była potyczka, w której wojsko i gwardya narodowa 40 ludzi stracili, lecz i rozbójnicy (briganti) znaczną stratę ponieśli. Banda, o której sądzono, że się do Abruzzów schroniła, połączyła się z innemi bandami w Bazylikacie. W okolicach Beneventu bandyci porwali kilku właścicieli ziemskich, i żądają od nich grubego okupu. Miasteczko Cisterna, o kilka tylko mil od stolicy odległe, napadnięte zostało przez bandytów. W innych miejscach pod Isernia, Savelli i Percina bandyci porażeni zostali. Piemontanie zabrali wielu jeńców, i jak zwykle zaraz ich rozstrzelali.

(Izby piemonckie.) Garibaldi dnia 4. czerwca odjechał do Belgirate. Dziennik *Diritto* ogłosił list jego, w którym oświadcza, iż wszelkie werbunki, któreby ktokolwiek przedsiębrał, przeciwne są jego woli. Pułkownik garibaldowski Acerbi wypiera się wszelkiego udziału w werbunkach. W izbie deputowanych Ratazzi złożył projekt do prawa o stowarzyszeniach. Potem odczytano list Garibaldego, w którym tłumaczy udział swój w ostatnich wypadkach, i zaprzecza, ażeby zamierzony miał być napad na Tyrol. Ratazzi oświadczył, iż rząd nie przyjął na siebie żadnych zobowiązań, i wiernym pozostanie swemu programowi; tylko stronnictwo ruchu ogłaszało projekt napadu. Crispi był zdania, ażeby spróbować expedycyę z tamtej strony morza. Ratazzi odrzuca wszelki współudział rządu w przedsięwzięciu mogącem narazić stosunki międzynarodowe włoskie. Bixio, którego słowa jako jednego z dawnych jenerałów garibaldowskich na szczególną uwagę zasługują, wyraził się między innemi jak następuje: Uważam za moją powinność oświadczyć, iż w konferencyi, w której mówiono o zamierzonej wyprawie, prezes rady ministrów oświadczył, że wyprawy nie dopuści. Przy innej sposobności prezes rady ministrów żądał od Garibaldego słowa honoru na to, iż karabiniery genueńscy nie będą użyci do nieprawnej expedycyi. Ministeryum o wyprawie nic nie wiedziało, mnie samemu polecił Garibaldi, ażebym udzielał wiadomości ministrowi Depretis; czego jednak nie uczyniłem, nie chcąc siać niezgodę między ministeryum a sławnym moim przyjacielem. Ratazzi znów oświadczył, iż osoby aresztowane nie zostały uwięzione z bronią w ręku.

Projekt do prawa o stowarzyszeniach będzie snać rozleglejszych rozmiarów, jak zrazu myślano. Zakazuje on nie tylko wszelkie werbunki, nie tylko wszelkie składki w tym celu, nie tylko wszelkich rozpraw przeciwnych konstytucyi, ale udziela zarazem rządowi prawo rozwiązania każdego politycznego stowarzyszenia.

Niemce.

Wiesbaden, 31. maja. (Wnioski do reformy sądownictwa.) Na dzisiejszem posiedzeniu izby pierwszej deputowany Erk zapytuje względem wspólnego prawodawstwa niemieckich państw związkowych w zakresie prawa cywilnego i cywilnej procedury; radzca rządowy Grimm odpowiada według *Mittelrh. Ztg.* w sposób następujący: Rząd przystał na wnioski większości wydziału zgromadzenia związkowego, który miał zająć się utworzeniem sądu związkowego, te wnioski zaś były: 1. Usiłowania o pożądane zkąd inąd zaprowadzenie wspólnego prawodawstwa cywilnego i kryminalnego w Niemczech ograniczyć na uorganizowanie kilku części prawa cywilnego i sądowego postępowania w cywilnych sporach prawnych; 2. utworzyć w Hanowerze komisyę, któraby wypracowała i przedłożyła projekt powszechnej procedury cywilnej dla państw związkowych. 3. Zaproponować komisyę z siedzibą w Dreznie, któraby wypracowała i przedłożyła projekt powszechnej ustawy o sprawach sądowych i stosunkach sądowego zobowiązania. Nad utworzeniem rzeczonych komisyi toczą się obecnie rozprawy. Jednakowoż na tegorocznym sejmie krajowym projekt do ustawy nie będzie jeszcze przedłożony. Czy to dla zmiany kilku postanowień niemieckiej ustawy wexlowej i dla wzajemnego wykonywania wyroków sądów niemieckich będzie mogło nastąpić, o tem rząd zapewniać nie może, ponieważ odnośne rozprawy nie zostały jeszcze ukończone.

Rosya.

Petersburg, 29. maja. (Sprawy uniwersyteckie.) Komisya, która tymczasowo zawiaduje sprawami uniwersytetu, wypracowała wielce liberalny regulamin względem odczytów publicznych. Cenzura prewencyjna ustaje zupełnie; kto posiada stopień akademicki, wykaże jedynie kuratorowi okręgu nauczycielskiego, jaki chce przedmiot wykładać; kto zaś stopnia akademickiego nie posiada, przedłoży program. W razie przekroczenia sąd przeprowadzi śledztwo.

Ameryka.

Nowy Jork, 21. maja. (Wypadki wojenne.) Rozszerzyło się tu mniemanie, że eskadra Stanów zjednoczonych, bez pomocy łodzi kanonierskich z wojskiem lądowem, nie zdoła na rzece James posunąć się za twierdzę Darling. W potyczce przed twierdzą Darling, 28 strzałów padło na łodź kanonierską „Galena". z tych 18 były dla niej szkodliwe. Na łodzi kanonierskiej „Naugatuck" pękło działo i zraniło 17 ludzi. Jenerał Wool postąpił z Norfolku do Suffolk (stolicy wirgińskiego hrabstwa Nansemond), i bez oporu objął miasto w posiadanie. Konfederacya robiła wielkie przygotowania do obrony Richmond, i jak mówią, tu miała zamiar stoczyć bitwę z wojskiem unii. Przednia straż M'Clellana pod wodzą jenerała Stonemann, stała w odległości dwóch mil od wojska konfederacyi. Mniemano, że jenerał Hunter dowództwo złoży, lub ze mu je prezydent odbierze.

Wiadomości handlowe.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów od 15. do 31. maja 1862 na targach w obwodzie stanisławowskim.

	Miejsce targu:											
	Bohoroczany		Halicz		Manasterzyska		Nadworna		Stanisławów		Tłumacz	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	80	3	76	4	.	4	83	4	.	3	75
„ żyta . . .	3	80	2	88	3	20	3	83	3	.	2	55
„ jęczmienia .	3	40	2	.	2	20	5	50	2	37	1	87
„ owsa . . .	1	20	1	38	1	40	1	50	1	50	1	20
„ hreczki . .	.	.	.	.	2	30	5	94	2	75	2	50
„ kukurudzy .	3	40	2	60	2	50	3	6	2	80	2	45
„ kartofli . .	1	60	1	60	1	.	1	66	1	80	1	20
Cetnar siana . . .	.	80	.	.	1	60	1	20	.	70	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	70	.	.	.
„ nasienia konicza	36	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sag drzewa twardego	5	50	6	50	5	.	5	25	7	50	12	.
„ „ miękkiego	3	50	4	50	4	.	4	20	5	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	11	.	15	.	12	.	11	.	14	.	12
Mas okowity . . .	.	60	.	51	.	60	.	70	.	60	.	35

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Dzieduszycki I., z Izydorówki. — Hr. Potocki T., z Podola.

Hotel angielski: Golejewski K., z Krzywczyc. — Skibiński H., z Podola. Brunkul B., z Bukowiny. — Krzysztofowicz S., z Jasionowa. — Bogdanowicz G., z Oszechlib. — Sachary L. doktor med., z Kołomyi.

Hotel Langa: Tyszkowski J. c. k. kapitan, z Kalny. — Rodakowski J., z Konczak.

Zajazd Kuhna: Dzieniewicz S., z Popiel. — Rychalski F., z Hupcza. — Abgarowicz J., z Łuki. — Pietrzycki F., z Błożowa.

Pod kolej żelazną: Rott A., z Malinowiec. — Puchalski M., z Dworca.

Dnia 10. czerwca.

Hotel europejski: PP. Czajkowski Jan, z Bóbrki.

Zajazd Leszczyńskiego: Feluer Karol, z Manajowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. czerwca.

PP. Gottlieb K. adw. krajowy, do Brzeżan. — Krasucki A., do Jastrzębicy. — Michalewski J. i Hr. Thun c. k. pułkownik, do Krakowa. — Wybranowski R., z Szołomyi. — Hr. Łączyński H., z Stojanowa Młocki F., z Hurni. Horodyński T., z Krogulca. — Zalewski A., do Wiednia. — Terlecki M., do Cieszacina. — Michałowicz-Posen Leontin c. ros. pułkownik, do Brodów. — Medwey J. c. k. radzca namiestnictwa, do Czernowitz. — Ritecki M., do Kociubińczyk. — Malewski A., c. k. notaryusz, do Stryja.

Dnia 10. czerwca.

PP. Dorsza Julian, do Krowicy. — Skrzyński Franciszek, do Podburza. Rodakowski Jan, do Konczak. — Lachowski Leopold c. k. naczelnik powiat., do Żurawna. — Truskoławski Leonard, do Stroptowa. — Rasch Wilhelm adw. krajowy, do Kołomyi. — Puzyna Włodzimierz, do Martynowa nowego. — Jabłonowski Józef, do Dołhego. — Horodyński Oskar, do Kociubińczyk. — Bohdanowicz Grzegórz, do Oszechlib. — Krzysztofowicz Szczepan, do Jasionowa. Prunkul Bohdan, na Bukowinę. — Rott Andrzej, do Malinowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 10. czerwca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po wietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 37	+ 17.0	74 1	zachodni sł.	jasno
2. god. po poł.	327.69	+ 22.3	57.9	połud.zachod. „	pochmurno
10. god. wiecz.	327 93	+ 18 2	77.1	„ „	„
7. god. zrana	328.56	+ 18.1	73.9	południowy sł.	jasno
2. god. po poł.	328.01	+ 24 3	63.9	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	327.50	+ 18.0	82.8	„ „	jasno

Kurs lwowski.

Dnia 10 czerwca.		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	3	6	11
Dukat cesarski .	„ „	6	6	6	13
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	43	10	55
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	99	2	1
Talar pruski	„ „	1	88	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	98	80	57
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	93	84	57
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	70	72	33
5% Pożyczka narodowa . . .	bez kuponów	83	36	83	95
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	227	17	228	83

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 10. czerwca.	Instytut kupuje zł.	c.	Instytut sprzedaje zł.	c.	Za kupon wypada zł.	c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	25	80	75	1	76⅔
Dawne „ „ 100 „ „	84	26	84	78	1	84½

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 9. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83.85. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 10, po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 844.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 220.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. -.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 127.50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.10, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 126 —.

KRONIKA.

(Wiadomości z prowincyi.) W Rudkach, miasteczku obwodu samborskiego, odbyło się 4. b. m. w gr. kat. kościele parafialnym żałobne nabożeństwo za poległych pod Magentą i Solferino c. k. austryackich żołnierzy, na którem byli obecni wszyscy urzędnicy powiatowego i podatkowego urzędu, c. k. żandarmerya i straż finansowa, młodzież szkolna, urlopnicy z gmin sąsiednich, wójtowie gmin i włościanie.

W Potoku, w obwodzie brzeżańskim powstał 26. z. m. z niewiadomej przyczyny pożar i zniszczył 12 domów mieszkalnych z wszystkiemi budynkami gospodarskiemi i z całym zasobem zboża w przeciągu 2 godzin. Całą szkodę zrządzoną tym pożarem obliczają na 5000 zl. w. a.

Powiaty przemyślański i bursztyński dotknięte zostały w zeszłym miesiący kilkakrotnie klęskami elementarnemi, i tak w powiecie przemyślańskim było na dniu 18. i 21. z m. gradobicie w Bilce, dnia 18. maja nawiedziły grady Jończyn, Ostałowicę, i Niedzielską; dnia 18go maja było urwanie chmury w Brzuchowicach, Meryszczowie i Korteniowie, a 21. w Dobrzanicy, Baczowie i Dusanowie; zaś w powiecie bursztyńskim nawiedziły grady na dniu 21. maja gminy Junaszków, Kuropatniki, Lipicę dolną i Soruki górnę, wyrządzając wszędzie znaczną szkodę w zasiewach i na łąkach.

(Kontrolor dorożki), nowy narząd mechaniczny pomysłu berlińskiego ślusarza Rennebortha, zapobiega wszelkim oszustwom woźnic, których się względem właścicieli dorożek dopuszczać zwykli. Narząd ten wskazuje i notuje prostym a niezawodnym sposobem długość przejechanej drogi za każdem najęciem dorożki, lub jazdę jej przez dzień cały, liczbę osób, które pojedyncze kursa lub cały dzień jeździły, czy jedna czy więcej osób jechało na raz i kiedy wysiadł kto, jak często i na jak długo dorożka była najętą. Kontroluje dokładnie i czas jazdy i ilość kursów odbytych.

W y k a z

przychodów c. k. uprzyw. galicyjskiej żelaznej kolei „Karola Ludwika.“

Przestrzeń obrotu 47½ mil.

Miesiąc	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	wal. aust. zł.	c.	Transport towarów: cetnary celne	wal. aust. zł.	c.	Razem wal. aust. zł.	c.
Maja 1862	33.662	164.217	30	*477.177	249.887	90	354.105	20
Do tego od 1. stycznia do 31. kwiet. 1862	95.913	262.099	84	1,619.055	813.618	64	1,075.709	68
Razem . .	129.575	366.308	14	2,096.232	1,063.506	54	1,429.814	48
Przychód bruto w maju 1861 (z przestrzeni 34½ mil) wynosił							227.938	39

*) Prócz tego transportowano 43.704 cetnarów celnych różnych ładunków rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Wiedeń, 1. czerwca 1862.

C. k. uprzyw. galic. kolej żelazna „Karola Ludwika“.

(Dodatek)